

Avant sempre!

Tot organisme per son lliure desenrotllament necessita elements que el sostinguin i protegeixin sa fecunditat natural. El Sindicat de Metges, forma també un organisme, que com les plantes de la terra, necessita conreu; sense ell, se faria bort, per no dir xorc i malèfic.

Espigolats els fruits primerencs del Sindicat, no en tenim prou; hem d'arribar a una collita més abundosa, cultivant-lo sense parar. Com s'ha de fer? Amb força germanor i molt bon seny.

Per desgràcia, la gent moderna pateix una idolatria de noms, que amb ells s'entusiasma una temporada i tot seguit creuant-se de braços, veu que ha fet molt poc.

Nosaltres havem de fer del Sindicat no un idol, sinó un ser vivent, que serà entre els metges una família, que ennoblirà l'altre espècie de família que s'estableix entre el metge i sos clients, perquè també aquí hi xiula un ventifol d'amor, sentiment aglutinant i civilitzador per excel·lència, creador de vincles entre els homes i organitzador per instint, i com la fecunditat, procedeix de l'amor, encenent l'un, recollirem l'altre.

Tota civilització resistent, fecunda, honesta i verament il·lustrada, té per fonament principal la família i decadència en aquesta, vol dir frontollament de la primera i un aniquilament porta a l'estat selvatge. És aquesta la cèl·lula primitiva essencial, la llevor de tota la societat, fins podem dir que la societat no és altra cosa que una extensió de la família i que tota entitat social ha d'ésser feta a sa imatge i semblança, siguent més perfecta en quant més serva el caràcter i condicions d'ella. I nosaltres sapiguem que els homes no s'enamorenen d'idees abstractes i que per posar son amor a una entitat constituint la prolongació de la família, hi han de trobar identificats llurs sentiments i interessos, hem creat la Mutual mèdica que perfecciona, enrobusteix i completa el Sindicat. Podríem dir, responem a l'esperit de la classe mèdica, que *pensant amb el cap* criàrem el Sindicat i *pensant amb el cor* la Mutual. Hi ha companys, una pobresa que ha de ser sagrada entre nosaltres; me refereixo a l'invàlid, la vídua i a l'orfe; de cap manera podia desentendre-se'n el Sindicat. L'ingressar a la Mutual no sols es una obligació moral de tot company sindicat, sinó que es un acte d'humanitarisme envers al pobre company desvalgut que cerca l'adjutori de son pròxim, alimentant lo glutinum social, que lliga entre sí als metges en el mateix Sindicat.

Fugim del gran defecte que avui té la riquesa, que és el d'haver perdut la significació social, l'havem materialitzat, desfent-se massa de les obligacions en benefici de la col·lectivitat, oblidant aquell principi socialíssim del dret canònic, que antigament estava d'una manera implícita en lo dret social *beneficium propter officium*.

Tots podem contribuir a donar vida a nostra institució fonamentant-la i escampant-la per tot arreu.

En un cos social com el cos humà quan és feble i se li disminueix la vida, concentra el calor en certs orgues, quedant frets els membres extrems, que són els

primers que moren. Les grans concentracions marquen quasi bé sempre una decadència social i són també causa d'ella. Per això havem de procurar que la vida del Sindicat no estigui descentrada; ans al entrar, difondre-la fins a l'últim reconet de Catalunya, perquè aquell company la senti amb tota la seva ànima i pugui fruit-ne sos majors beneficis.

Dóna goig resseguir avui alguns pobles de nostra terra i comparar la situació del metge abans del despartir de nostre Sindicat, amb la que li ha proporcionat aquest.

Consideració social? Tots coneixem les peripècies del metge rural per trampejar la política entre els caciquets i avui amb la força moral que el company reb de nostra regenadora organització, s'ha pogut col·locar en un pla superior a n'ells, no atrevint-se a molestar-lo en lo mes mínim, guardant-li sempre l'alta consideració i estima que es mereix per son sacerdocí.

Remuneració en el treball? Basta dir que en tots els pobles on els metges ingressaren amb fé i entusiasme en les files del Sindicat están contentíssims de la seva situació financiera. Per això convé que nosaltres cap-davanters la coneguim d'aprop la vida de sos associats, infundint-los nova sava quant ho necessitin i tallar en sec, de soca i arrel, tota desviació, que pugui haver-hi en contra d'algun company i tota injusticia manifesta que es proposi portar a cap en contra també dels sagrats interessos dels clients que a fi de comptes sempre ne reben males conseqüències, contribuint amb aquets fets a que puguin mirar amb mals ulls a nostre Sindicat.

Fent-ho així no hi ha dubte que farem de nostra institució un organisme fort i vigorós per a la defensa de nostres interessos.

Nostre lema ha de ser; obrar sempre amb fe i energia, acatant tota ordre o indicació dimanada de vostra digníssima Junta, perquè aquesta, estant en possessió de la suprema i indiscutible autoritat que li havem conferit, sabrà donar normes per a resoldre amb sa criteri, recta justícia i fonda germanor, tota qüestió nascuda entre nosaltres.

Avui ja és un fet i no necessita demostració, que l'home que viu isolat, és com una volva perduda en l'aire que's mou a caprici dels elements i que cau allà on aquets la porten. Als incalculables beneficis que ja tenim rebuts del Sindicat, cada dia ne podem anar apuntant. Tots coneixereu per la premsa i pel Butlletí el segur que sobre malaltia projecta instituir l'Estat que podria portar una greu resolució entre la classe mèdica; doncs nostre Sindicat ja té punts presos i el treball que ja s'ha fet i el moltíssim que resta a fer, tendeix a imprimir en la marxa i desenrotllament de dit segur, un caient beneficiós per a nosaltres. L'hàbil pluma de nostre competentíssim mutualista Dr. Girona, ponent per part del Sindicat, dona prova palesa de sa vigorosa sava sindicalista i de sos vasts coneixements en materia avui en hoga. Per conèixer l'estat i importància de dit segur, basta sapiguer que alcançarà